Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter:	Brahe, Beate
Titel:	BREV TIL: Gøye, Birgitte FRA: Brahe, Beate (1572-03-30)
Citation:	Brahe, Beate: ”BREV TIL: Gøye, Birgitte FRA: Brahe, Beate (1572-03-30)”, i *Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøe (1. bind)*, Hos V. T Han in G & Appel., s. 553. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-000667830-000-shoot-L0006678300000201.pdf (tilgået 17. april 2024)
Anvendt udgave:	Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøe (1. bind)
Ophavsret:	Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Brahe, Beate, *Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøe (1. bind),*

30. Marts 1572.

Beate Brahe til Birgitte Gjøe.

Hun glæder sig over, at Fru Birgitte er kommen hjem til Jylland, men er bekymret for hendes Helbred; hun har savnet hende meget under hendes Fraværelse og haaber sikkert snart at besøge hende, naar det maatte passe Fru Birgitte. Der skal være Herredag i Kjøbenhavn. Hun er selv syg. Takker for nogle Foræringer.

Mynn ganntze goduilliig hellssin nu och allethiid forssenndt medt wor herre. Myn allerkiereste Birgettj och min gode søster, ieg tacker deg saa gantze gerne for allt huldhet och megit aere och gat, som du meg stedze och a[lle]thiid giortt och beuist haffuer, for huilcket ieg alle mine dage aff min ringe formue will findis gandze goduillig att forthiene och forskylle med huiss gode, y min ringe mact er, der du kandt were tienth med, skallthu icke haffue tuill paa. Kiere Birgettj och mynn gode søster, i sønderlighet betacker ieg deg ganntze gerne for din gode skriuillsse, du skriuer meg tiill, ehuilchen ieg formercker, att du est nu hiem komen, endog reyssen haffuer weritt s. 554saare langh, och skrøbelighet, du haffuer weritt wdj. huilch[et] gud kende, att samme din skrøbelighet er meg saa wkiertt, som ieg hade hafft den sellff [1]. Den allermectigste gud hand spare och beuare din liiff och helbredt, och kandt ieg icki skriue deg tiill, saa rettelig glad ieg er, att du est komen hid tiill landit [2] igen. Gud allermectigste kende, att dersom thett motte ware lenge, skulle min glede were diss større, Ieg kandt icki skriue deg tiill, huor langt tiden haffuer weritt for megh, siiden du drogst her aff landit, oc ieg kunde inthett høre eller spøre thiill deg. Gud allermectigste were louit, att du est vell hiemkomen, gud giiffue deg sin aand och naade, oc styrcke deg, att du motte vell foruinde din skrøbelighet. Ie[g former]cker y din skriuellsse, du skriuer megh tiill, att [du] est forhobendis, at leiilighet skulle seg saa begiffue, att wy s[kulle] komme huer ander tiill ordz, førend du drager aff land[it] [3], huilchet gud allermectigste andit forbiude, oc war weyn en dobiltt s[aa] langh, skall ieg drage tiill degh. Nar ieg wiid, att ieg ska[ll] giøre deg minst wmaghe y din bestillingh, tha skall ieg drage tiill deg och talle mett deg, oc skallthu faa min skriuelsse med thett allerførste, attdu wille tha skriue meg tiill, nar du wilt drage aff landit, och huilchen tiid ieg skall komme tiil deg, att ieg kunde giør deg minst wmagh. Ieg wed vel, du haffuer hørtt, att ther skall staa almindelig herredag y Kiøbenhaffn xiiij dag før pindzdagh [4], oc nar deg stedis bud y denne egen, du willt tha biude meg tiill, huor lenge du tencker at tøue her y landit, saa vill ieg sellff ramme till at komme tiill deg. Ieg haffuer faait saa stor skrøbelighedt y myn houde paa iij vggers tiid, at ieg icke kand age eller gaa noget fast, saa flyder thett y min hiernne, och wiid ieg icki, huad thett skall were, wden thett er en flod. Kiiere B. och m. g. søster, du skallt haffue saa megen tack for din s. 555bog och hanske, du sende meg. Ieg maa vell sige, att du betencker meg alletiid, gudt allermectigste were deg god til liff oc seell. Thett er en rettelig smock bog, gud wnde oss ther epther gudfrøctig at leffue, saa kommer ther epther en sallig endeligtt. Ieg wiill haffue mitt egit bud tiill deg, att du ville biude meg thiill, huor lenge du fortøuer her. Gud allermectigste forbiude andit, end att ieg io skall talle med deg, førind du drager aff landitth. Ieg wiill nu inthett lenger forbiude meg hos deg, men saa lenge ieg leffuer, skallthu finde meg for din egen [søster med h]uldhet, den du icki skalt haffue tuill paa. Sa[a] wiill ieg her med haffue deg med seell och l[iff] gud allermectigste befallendis, hand spare och beuar[e de]g sundt och sallig y gudz frøct. Lader Ger[ttred] Liuck[e] och Christiernn Liucke siige deg man[nge] m godenat[ther, oc]h lader Gerttred Liucke deg saa gantze gerne betacke for din bog och handske, som du haffuer giff[uet] hinder, och for allt audit gotth [1]. Ex Mariager paa palme søndag 1572.

Beate Brade.

Orig. uden Omslag i Rigsark., Adelsbreve X. 167. Brevet er noget beskadiget.